DE NIEUWE ESOPET

VAN

KAREL VAN DE WOESTIJNE

MET ZESTIEN TEEKENINGEN VAN

JOZEF CANTRÉ

WB

VEREENIGING
AMSTERDAM

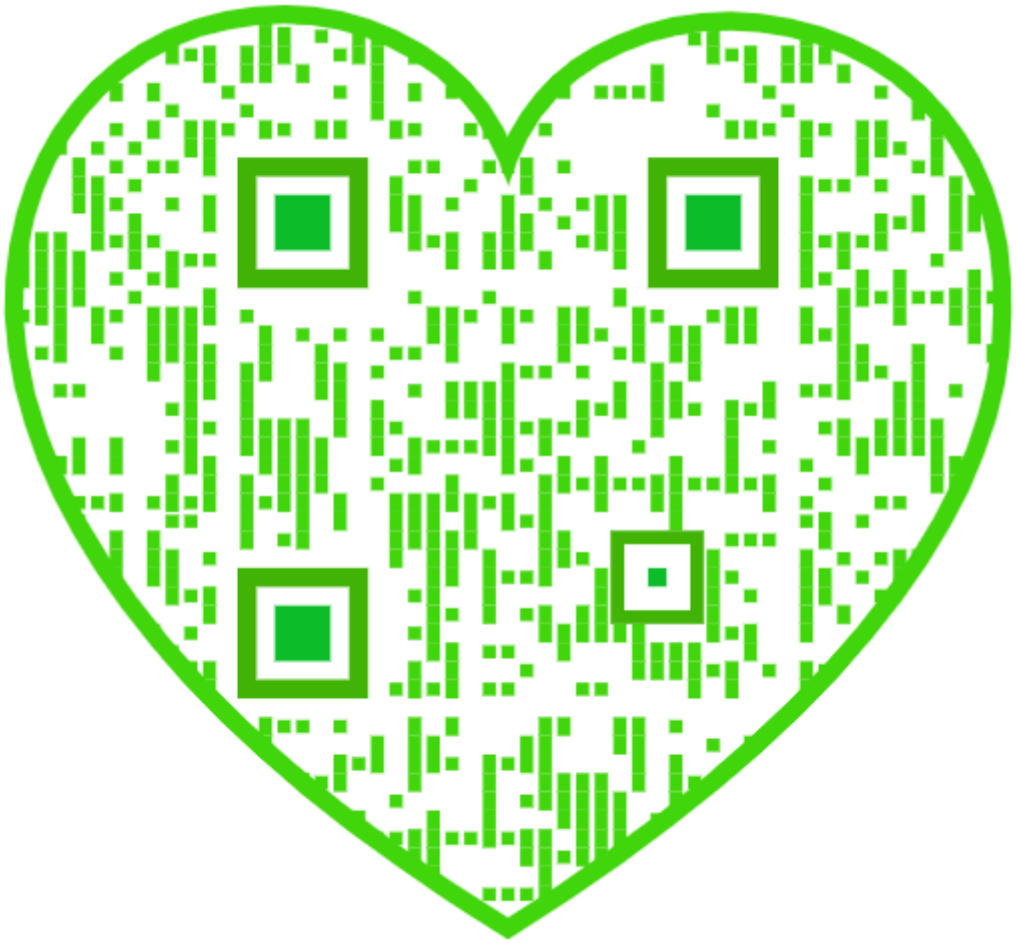

en zoeklicht was nijdig op een glimworm.
„eilieve!, sprak het zoetsappig, waarbij toch komt het dat de menschen u bewonderen en beminnen, terwijl ze mij behandelen als eene vulgaire brandspuit?"
de glimworm antwoordde nederig:
„helaas, ik ben niet nuttig, ik: ik glans maar."

Joseph Granché

ekeren dag ging een dichter wandelen langs het strand. hij zag een liefelijk kindje dat met een mosterdlepeltje zoetwater putte uit eene soldatengamel, hetwelk het uitgoot in de zee.

„wat doet gij daar, mijn engeltje", vroeg de dichter.

„ik breng de zee eindelijk op hoogte", zei het kind. de dichter gaf het kind gelijk, zuchtte, nam de tram, en ging in stad een borrel drinken.

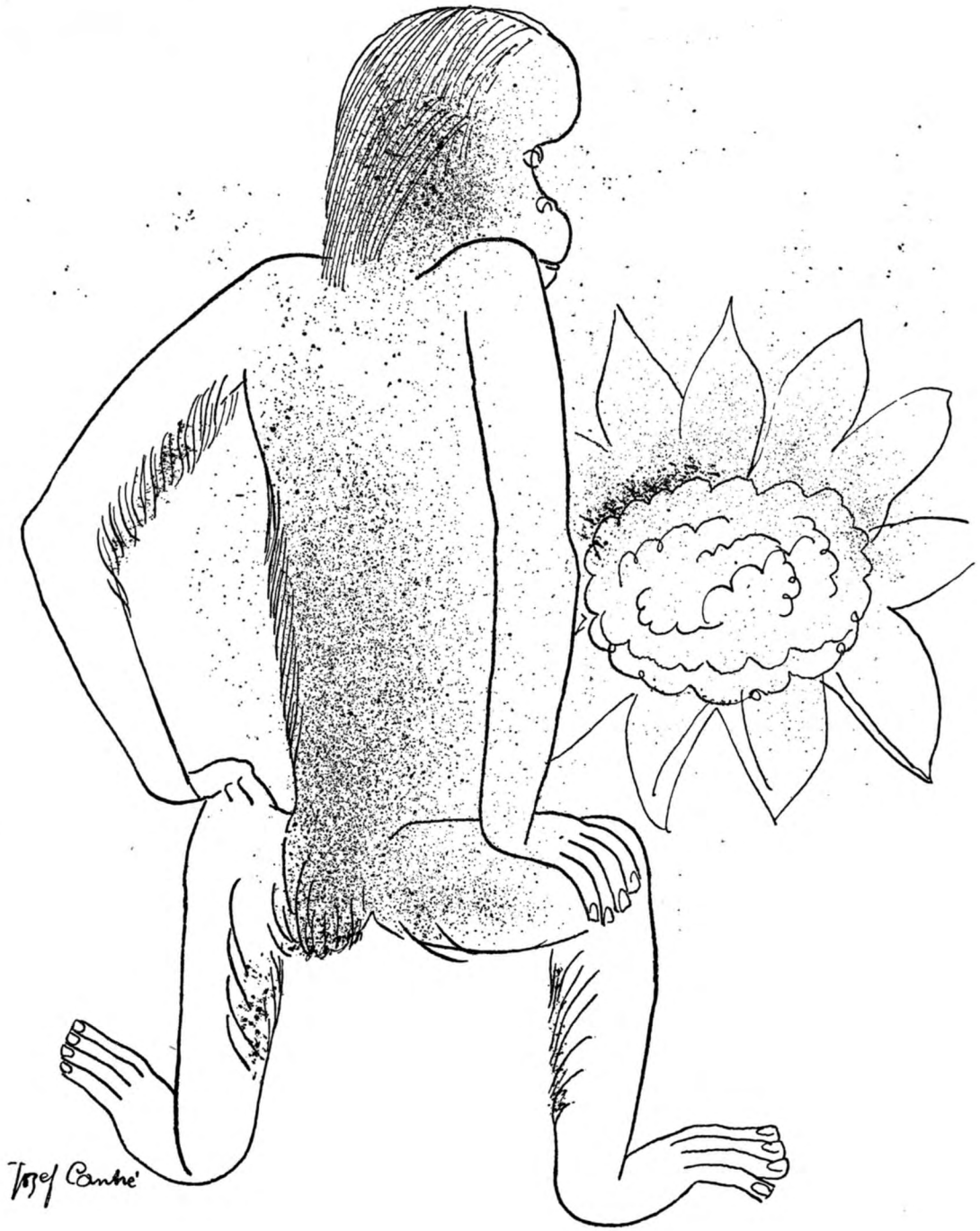
Josef Capek

de aap en de bloemkool

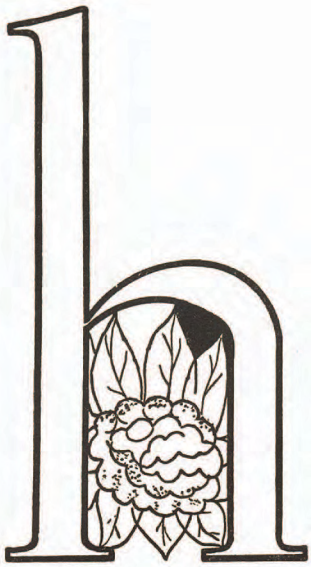

o!", sprak een aap bewonderend tot de bloemkool die hij voor het eerst kwam te ontwaren, „gij ziet er uit als een groote witte roos!"

„bah!", zei de bloemkool vol misprijzen, „gij ziet er wel uit als een mensch, gij".

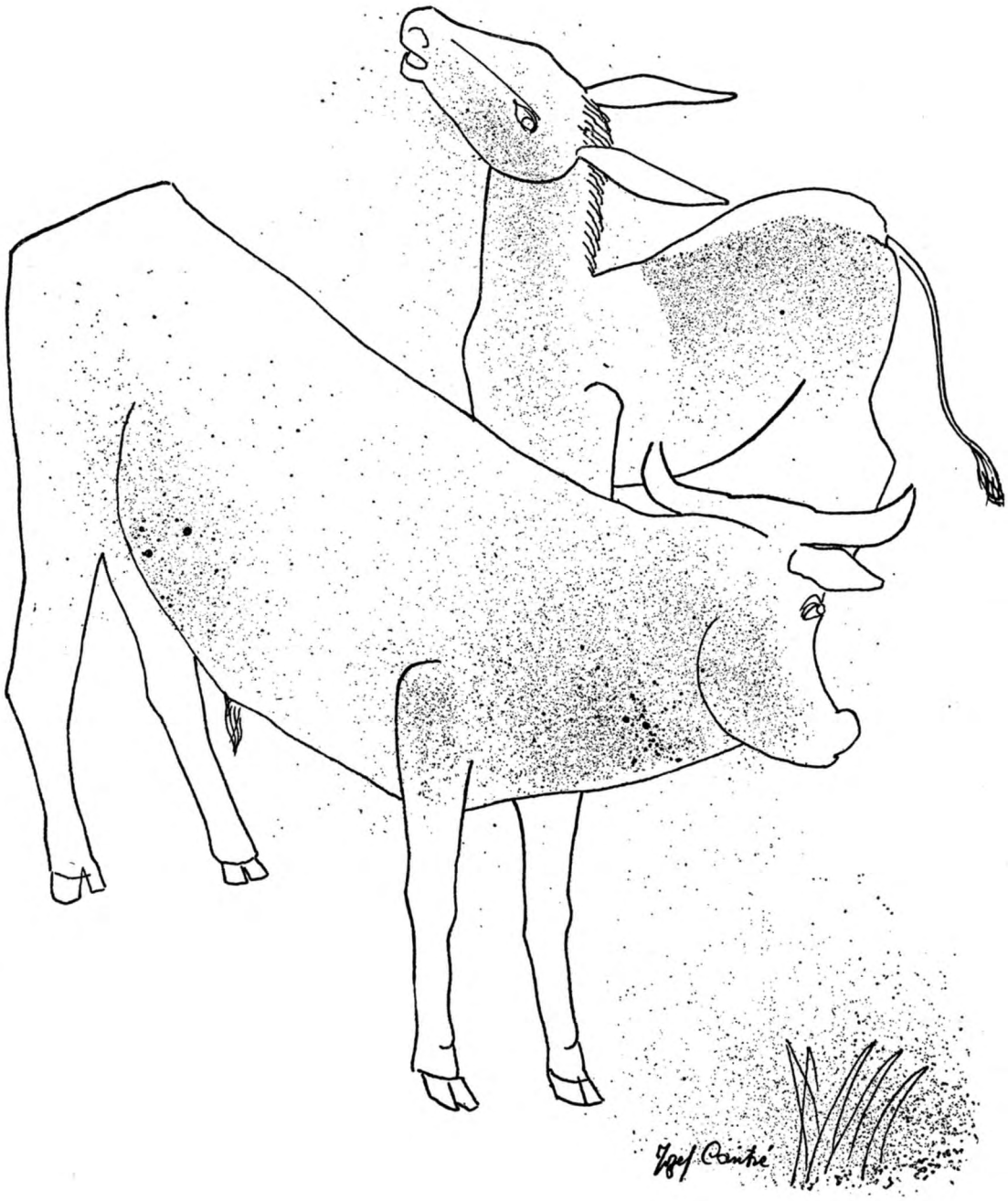
Josef Capek

e ezel sprak smalend tot den stier:
„is het een teeken van uwe manlijkheid, dat gij hoornen draagt?"
de stier slikte even zijn speeksel door, en dan, vol deernis:
„het is niet, zei hij, omdat gij een kruis hebt op den rug, dat ik u voor een ezel houd".

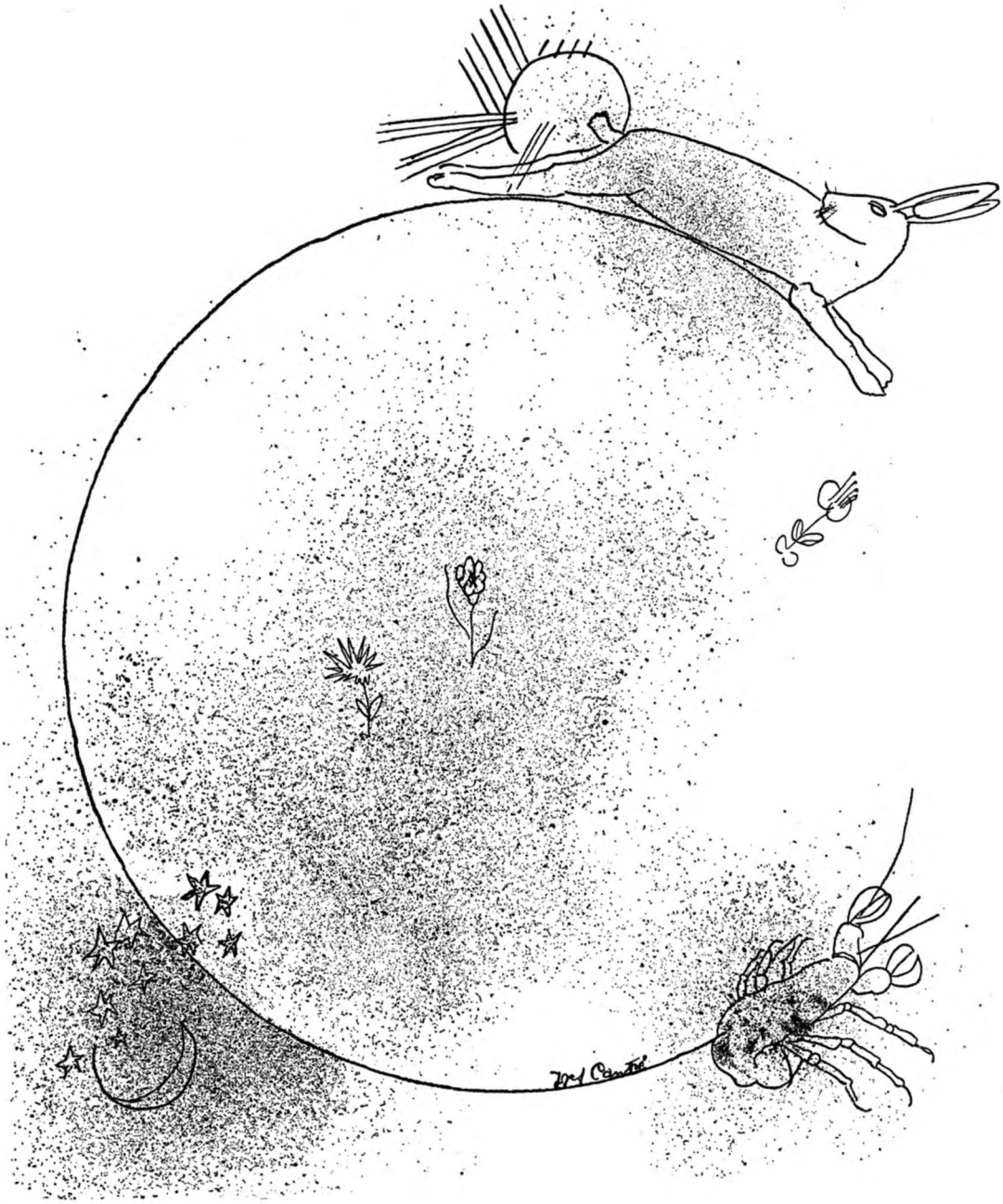

politiek

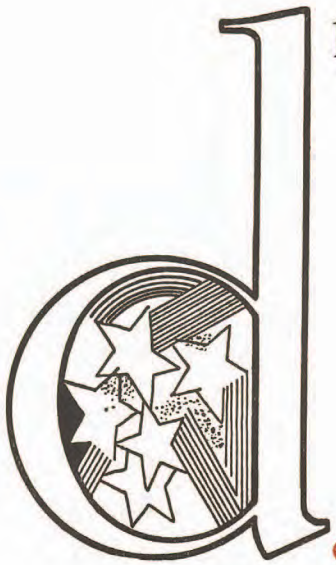

e haas en de kreeft liepen zekeren dag om het hardst.
de eerste liep naar voren en de andere liep natuurlijk naar achteren.
na eenigen tijd nu, en op een gegeven punt, ontmoette de haas zijne mededingster opnieuw, die, glimlachend en blozend, te wachten lag.
„gij ziet het wel, sprak de kreeft, dat ik de eerste ben!"

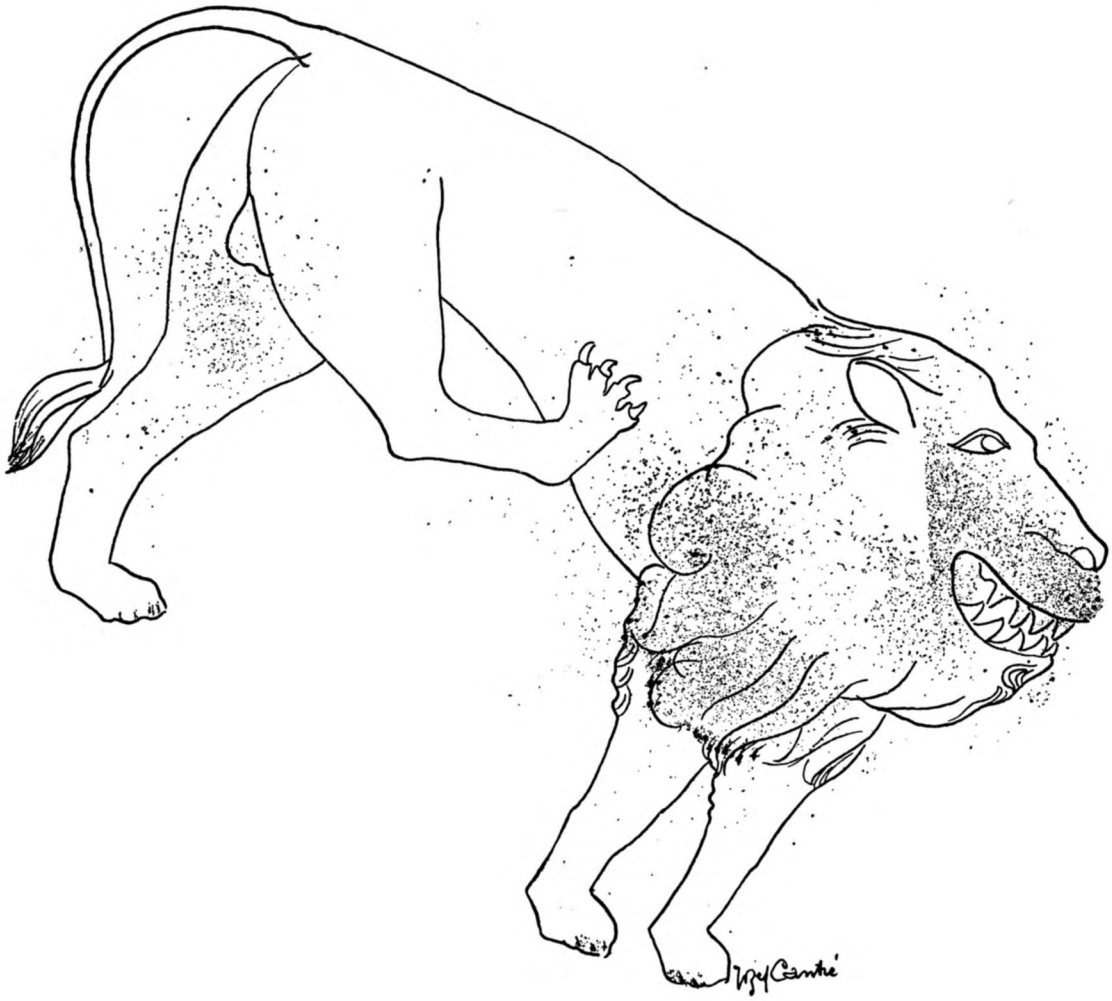

de mug en de leeuw

De mug sprak tot den leeuw:
„haha! ik bijt u!"
„ik voel het wel, sprak de leeuw met waardigheid, maar moest ik u bijten, ik geloof wel dat ik het zelf niet weten zou".

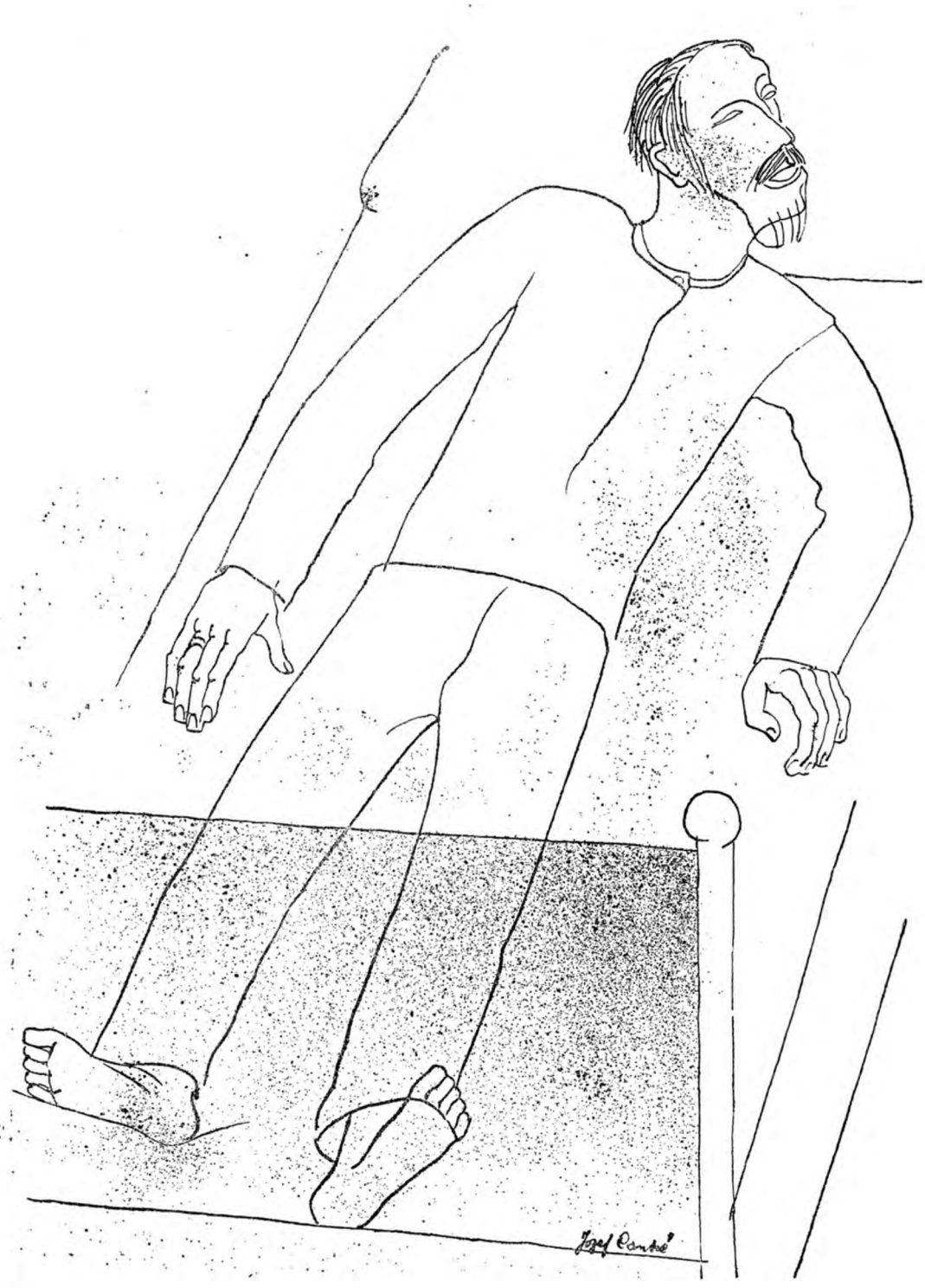
Josef Capek

en dichter lag op sterven. en hij jammerde zonder geestdrift:
„ik zie van alles, van alles, van alles!"
„maar gij hebt nooit iets bezeten, zelfs niet mijne liefde", suste zijne vrouw, die hem wilde troosten.
„helaas, juist daarom valt het mij zoo moeilijk, ervan te scheiden", zei de dichter.

p zijn bed van dubbele peterselie lag een glad-geschoren kalfskop met een citroen tusschen zijne tanden.

„hai! gij bijt mij!", gilde de citroen.

„ja", zei de kalfskop, „maar gij staat mij goed!"

k twijfel nooit aan me-zelf, maar aan de wijze
waarop ik mij uitdrukken zal", zei de slang.
en, haast zonder het te weten, veranderde zij van huid.

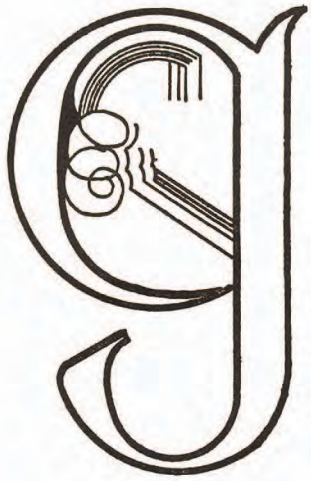

ij zijt toch maar een ziekte", sprak tot een perel het jaloersche blikkertje glas.
„juist!", wedervoer de perel, „en daarom houdt men mij voor kostbaar."

k wil dat voortaan niemand nog lijden zal in mijn rijk!'', sprak de koning. en hij liet onthalzen al wie eene snotvalling had. en moest eene bloemenhulde in ontvangst nemen.

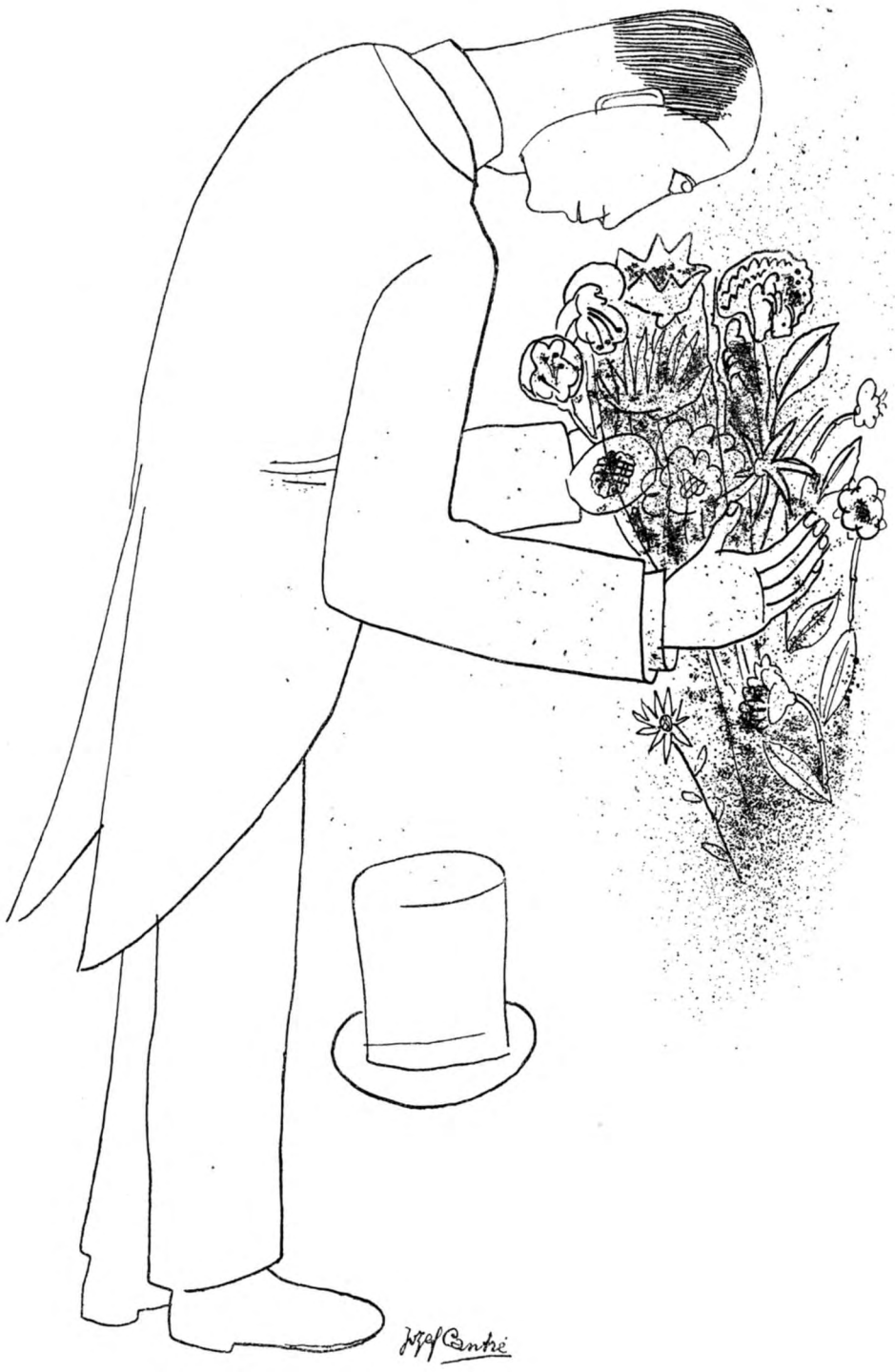

iemand in den staat", sprak demos, „die niet arbeiden moet!" en hij benoemde zich er zelf tot algemeen inspecteur van den arbeid.
en moest een bloemenhulde in ontvangst nemen.

amaar, ik heb toch pooten!", sprak voornaam de hagedis.
„jamaar, gij hebt toch geen gif!", zei smalend de adder.
en zij begrepen elkander niet goed.

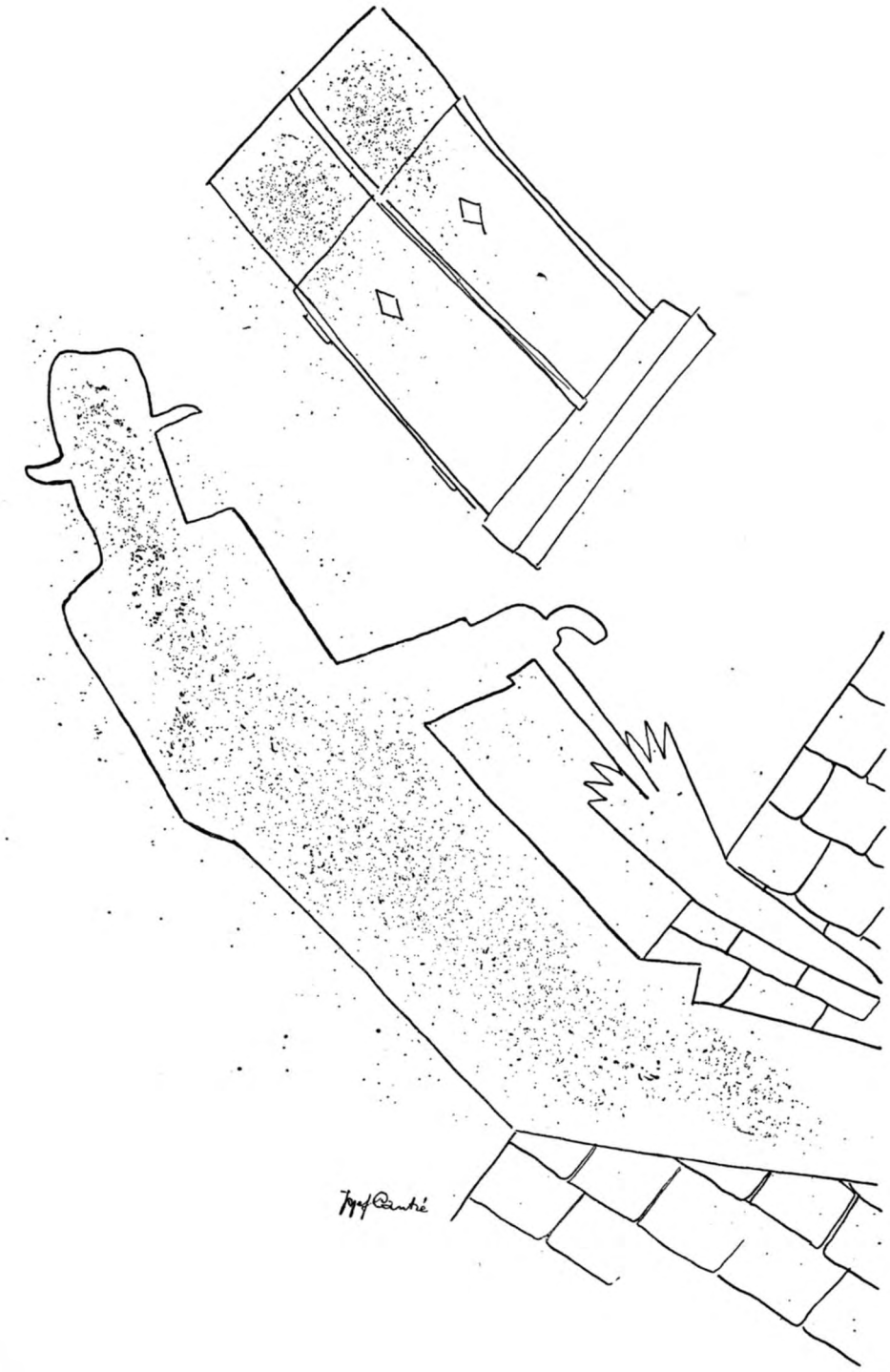

r was eens een klare muur, en op dien muur de groote schaduw van een mensch.

„hoe zouden zonder mij menschen bestaan?", sprak de schaduw.

„inderdaad, zonder muren, geen menschen", meende de muur.

„en ik dan?" vroeg de mensch zich af.

José Caruthé

en man was gekweld door een bestendigen hik. des was hij bekend van iedereen. deze verwonderde zich, en was zelfs verontwaardigd. gene had medelijden, en hoopte op beterschap. een ander lachte, en had geen dieperen wensch dan dat het zou blijven duren. en men vond er die in het geniep hun best deden, ook zoo'n hik te krijgen. zoodat geen enkele werkelijk onverschillig bleef. deze man nu ging bij een laryngoloog, die hem zond naar een zenuwarts, die hem ten slotte vergezelde bij een orthophonist: hunne samenwerking had na zekeren tijd tot gevolg, dat de man volkomen genas en voortaan nimmermeer zou hikken.

en de man was gelukkig om zijne verlossing.

maar hij bleef het niet lang. want niemand nog, die hem ontmoette en spreken hoorde, dewelke verder naar hem wilde omzien.

beroemdheid immers ligt aan goed-onderhouden gebreken.

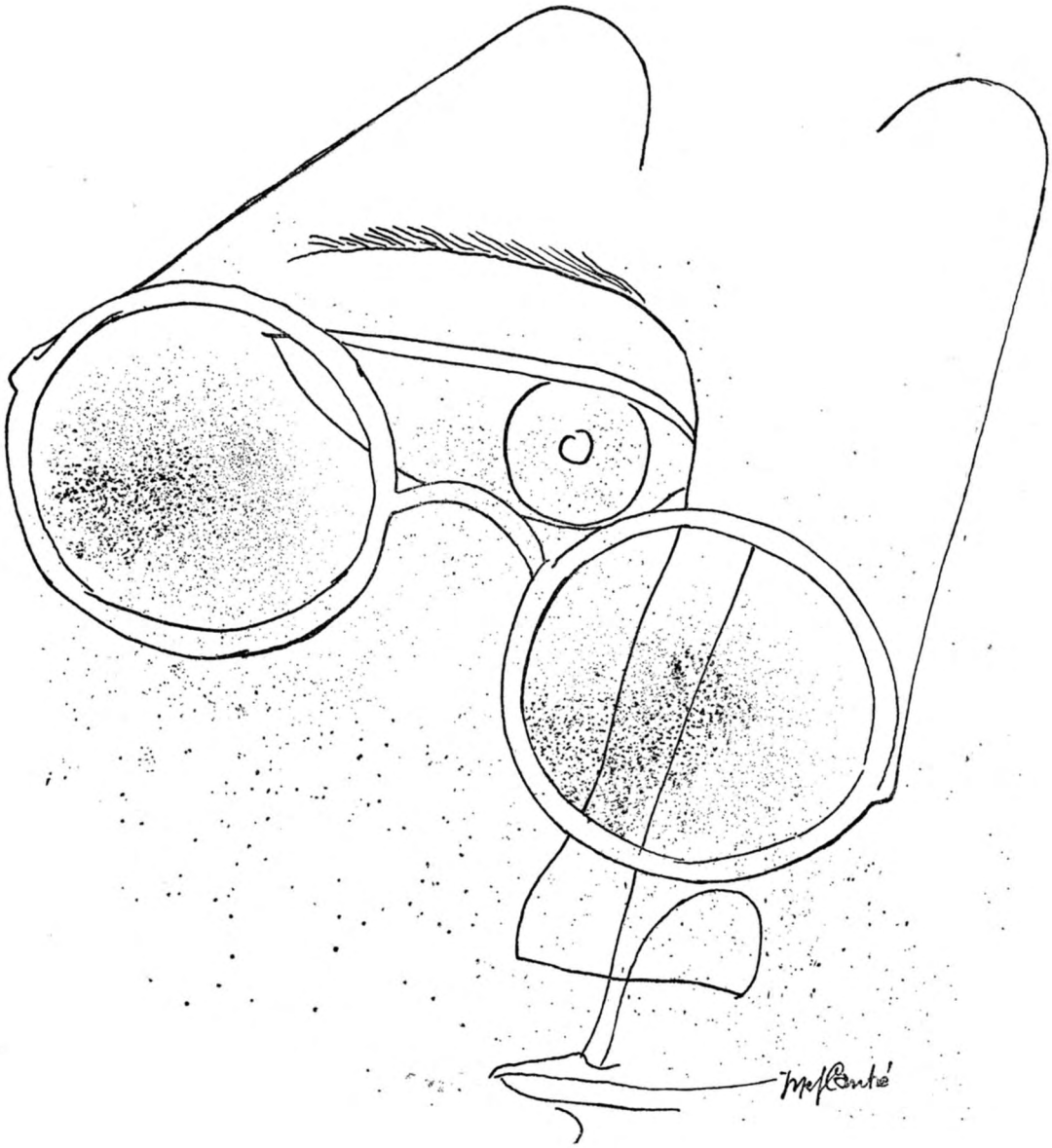

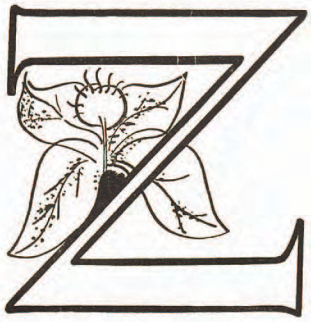

onder mij zoudt gij niet zien", zei de bril tot het oog.
„zonder mij zoudt gij niet bestaan", zei het oog tot den bril.

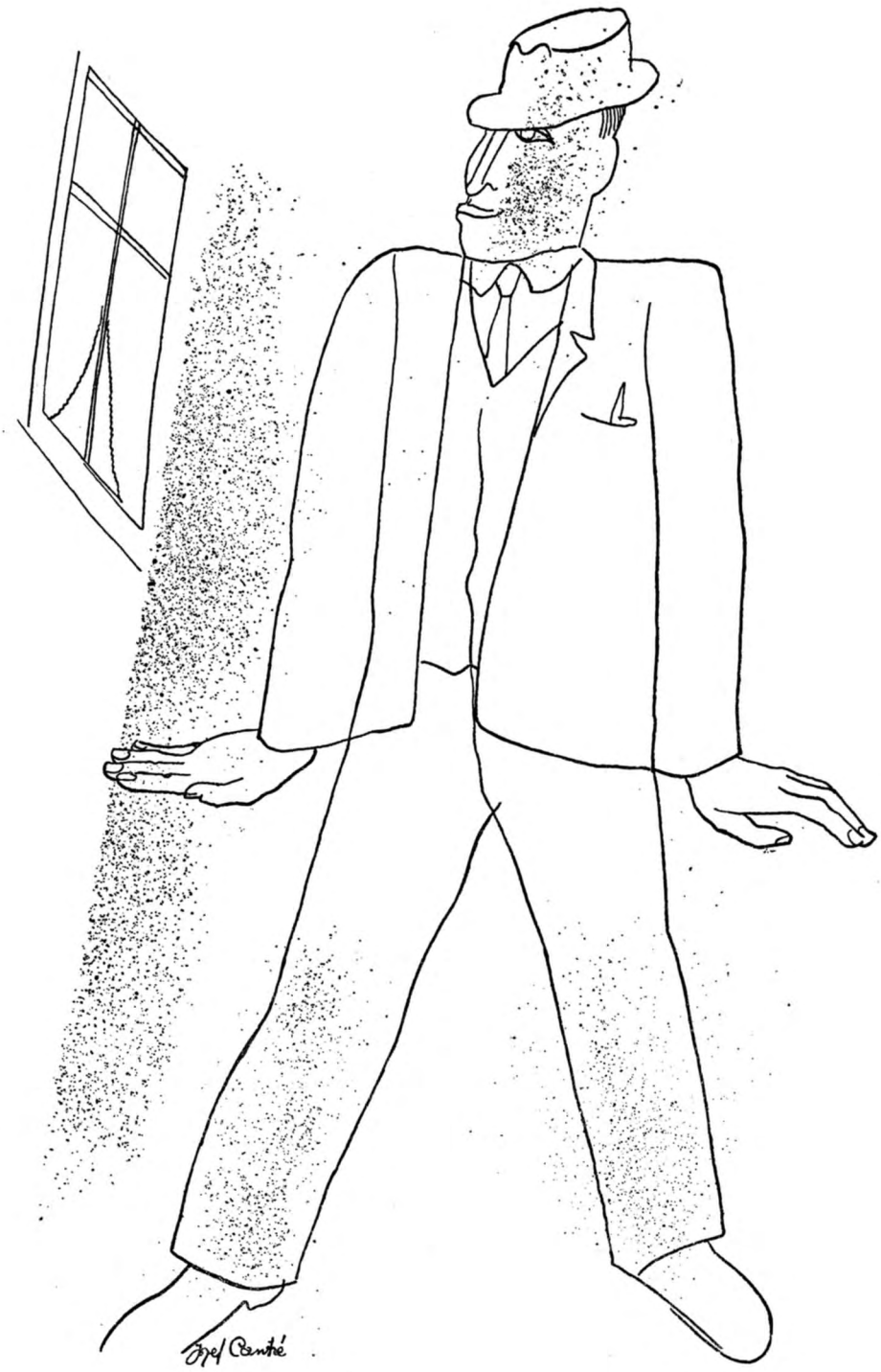

k wou dat ik het binomium van newton was!" zei een hoovaardige mathematicus.
„ik zou een rotte appel willen zijn", zei het binomium, „om mij naar uw hoofd te kunnen gooien."

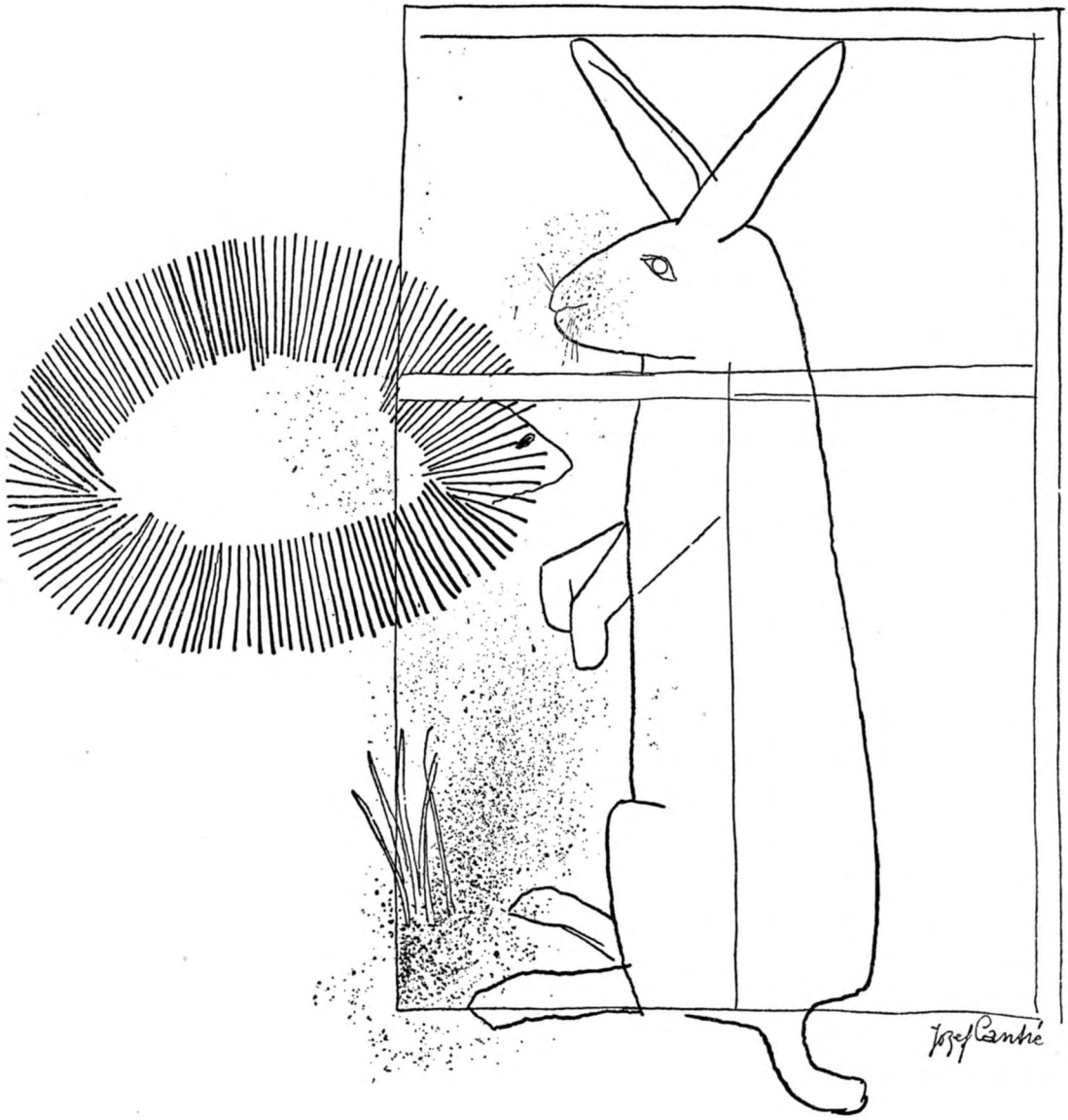
Josef Lanthé

en stekelvarken trok al zijn stekels uit.
,,zoo zal ik'', zei het fier, ,,één dier konijnen worden die zulken duren pels dragen!''
hetgeen inderdaad geschiedde. maar intusschen had de mensch het dier al dood gedaan, vanwege den pels.

en man wilde de waarheid zien van aan-
gezicht tot aangezicht. hij wist dat zij woonde in een put, en in den welke. toen ging hij naar dien put met een langen stok, en zei: ,,ik wil het water van den put beroeren: dan zal zij wel naar boven komen.''
maar het had geen gevolg, dan dat het water deerlijk troebel werd, en de waarheid wat minder duidelijk.

inhoud

aesthetica	7		
literatuur	9	teekening	8
de aap en de bloemkool	11	„	10
schijn	13	„	12
politiek	15	„	14
de mug en de leeuw	17	„	16
dichterschap	19	„	18
de kalfskop en de citroen	21	„	20
literatuur	22		
de perel en het glazen blikkertje	23		
autocratie	25	„	24
democratie	27	„	26
de hagedis en de adder	29	„	28
ontologie	31	„	30
de man die zijn hik verloren had	33	„	32
maatschappelijk vraagstuk	35	„	34
leeren leven	37	„	36
het stekelvarken en het pelskonijn	39	„	38
de waarheid	41	„	40

colophon

van dit boek werden in het najaar van 1933 3500 exemplaren gedrukt voor de leden der w.b.-vereeniging, benevens 110 genummerde exemplaren voor „de sikkel" te antwerpen.
de sierletters, teekeningen en typografische indeeling alsmede het bandontwerp zijn van jozef cantré.
het papier voor de exemplaren der w.b.-vereenigingsleden is bijzonderlijk gemaakt in de koninklijke nederlandsche papier fabrieken te maastricht; de genummerde exemplaren werden gedrukt op keizerlijk japansch papier.
het werk is gezet uit de erasmus-mediaeval van s. h. de roos en verder geheel verzorgd in de werkplaatsen der wereldbibliotheek n.v.